

§ 453.

Parts Ed finder, bortset fra de i §§ 450 og 451 omhandlede Tilfælde, ikke Anvendelse i Ægteskabssager.

§ 453 a.

Skal der i en Ægteskabssag føres Bevis for en Ægtefælles Sindssygdom, maa sagkyndig Erklæring fra en særlig autoriseret Læge indhentes.

§ 454.

Paatalemyndigheden er berettiget til under Iagttagelse af Reglerne i § 434, jfr. Kapitel 34, at indtræde som Intervenient i en Ægteskabssag til Varetagelse af det offentlige Interesser og kan ligeledes uden at være indtraadt i Sagen i 1ste Instans paa det offentlige Vegne paaanke Dommen saavel som ogsaa indtræde i Sagen for den overordnede Ret. Retten skal, hvor den skønner, at der kan være Anledning for det offentlige til at indtræde, give Paatalemyndigheden Meddelelse om Sagen.

§ 455.

I Ægteskabssager kan Retten i Embeds Medfør eller efter en af Parternes Begæring bestemme, at Retsmøderne skal foregaa for lukkede Døre.

Offentlig Gengivelse af Retsforhandlingerne i Ægteskabssager, herunder dog ikke selve Dommen, er forbudt, medmindre begge Ægtefællerne giver deres Samtykke dertil. Overtrædelse af Forbudet straffes med Bøder fra 200 til 10 000 Kr. eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel.

§ 455 a.

Ankefristen i Ægteskabssager er 8 Uger fra Dommens Afsigelse. Der kan ikke af Justitsministeren meddeles Tilladelse til Paaanke af en Dom, ved hvilken et Ægteskab er opløst, omstødt eller kendt ikke bestaaende.

§ 455 b.

Ægteskabssag kan ikke rejses efter nogen af Ægtefællernes Død.

Dør en af Parterne i en Ægteskabssag forinden Domsafsigelsen, hæves Sagen.

§ 455 c.

Afvises en betimelig anlagt Sag i de Tilfælde, hvor det er bestemt i Loven om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning, at en Ægteskabssag skal være anlagt eller rejst inden en vis Frist, eller hæves den, uden at det sker paa Sagsøgerens Begæring, staaer det denne frit for at anlægge Sagen paa ny 1 Maaned derefter, selv om Fristen imidlertid er udløbet. Det samme gælder, hvis en til administrativ Afgørelse indbragt Sag afvises og derefter indbringes for Domstolene, saaledes at Fristen regnes fra Afvisningens Dato.

§ 456.

I Sager, hvorunder en bortblevne Persons Arvinger ifølge Forordningen af 11. September 1839 søger sig hans Formue tilkendt enten til Indtægtsnydelse eller til Ejendom, skal der i Overensstemmelse med Grundsætningen i § 449 for den bortblevne beskikkes et Forsvar, i Landsretssager af Rettens Formand, i Underretssager af vedkommende Dommer, ligesom Sagsøgerne er pligtige efter Rettens Paalæg at fremstille sig, jfr. § 302, for at afgive edelig Forklaring angaaende de Omstændigheder, paa hvilke Sagens Afgørelse beror.“